

COMPLICAȚIILE CARDIOVASCULARE ALE OBEZITĂȚII

Negoiaș—Niculescu

Medicina Internă, 10, 1958, 1773

În introducerea autorii subliniază că obezitatea nu este numai o stare neplăcută, ci o boală. Acest fapt rezultă clar și din datele statistice ale societăților de asigurare potrivit cărora mortalitatea obezilor este considerabil mai mare decât cea a indivizilor de aceeași vîrstă cu o greutate a corpului normală. De asemenea, cu ocazia autopsiei se constată că arterioscleroza este de două ori mai frecventă la persoanele obeze decât la celelalte. Observații clinice arată că persoanele care depășesc greutatea normală prezintă multe cazuri de hipertensiune sau de afecțiuni cardiace. Tesutul grasos care se localizează sub-

epicard și pătrunde între fibrele musculare, la fel ca și frecvența scleroză coronariană slăbesc deopotrivă vasele cardiace ale persoanelor obeze. Rețeaua capilară extinsă a țesutului gras, hipervolemia provocată de staza sanguină a acesteia precum și procesele metabolice intensificate îngreunează activitatea inimii în condiții din ce în ce mai dezavantajoase. Din cauza diafragmului ridicat, mica circulație sanguină devine mai lentă, iar tensiunea venoasă crescută agravează starea bolnavului. Complicațiile cardiovasculare ale obezității se dezvoltă progresiv și devin manifeste de obicei în jurul vârstei de 40 de ani. Pe lângă aceste complicații survin deseori și alte afecțiuni, ca de exemplu: diabet, calculoză biliară, care fac din ce în ce mai grea viața bolnavului. Din cele spuse re-

zultă în mod clar că obezitatea trebuie tratată. Tratamentul ei se efectuează potrivit următoarelor principii călăuzitoare: *Regimul dietetic* va fi sărac în hidrați de carbon, grăsimi, sare și apă. Alimentația cu proteine nu trebuie limitată. a) *Modul de viață* stabilit va recomanda ca obezul să practice mișcări fizice și sporturi corespunzătoare stării cardiace. 3. *Tratamentul medicamentos* va urmări intensificarea metabolismului, putându-se administra zilnic o doză de 0,10—0,30 thyreoida sicca. De asemenea este indicată administrarea medicamentelor care micșorează apetitul, mai ales în polifagie: dextranetanin, preludin etc. Apoi se vor recomanda diureticele mercuriale ca diamoxul. În sfârșit se impune tratamentul complicațiilor obezității.

GYULA SZIGETI